

Liriodendron tulipifera (tulipanowiec amerykański)

rodzina Magnoliaceae

Występuje w południowo-wschodniej Ameryce Północnej od Massachusetts i Wisconsin, na południe po Florydę i Missisipi. Rośnie w dolinach rzek i na wilgotnych skłonach gór, wchodząc w skład wielogatunkowych lasów liściastych. Drzewo, które w swojej ojczyźnie osiąga wysokość do 60 m, u nas najstarsze okazy mają 20-25 m. Korona jest regularna, szeroka lub stożkowata (u młodych drzew). Pień jest pokryty głęboko bruzdowaną korą. Pączki spłaszczone, pokryte 2 zrosniętymi ze sobą, muszlowatymi łuskami, które są przekształconymi przylistkami.

Liście ustawione na pędzie skrętolegle, są ogonkowe i bardzo charakterystyczne. Blaszka ma długość 6-10 cm i taką samą szerokość. Ma ostre kłapy boczne, a na wierzchołku jest klinowato wycięta. Nasada jest zaokrąglona lub płytko sercowata. Z wierzchu blaszka jest jasnozielona, a od spodu niebieskawozielona. Ogonek liściowy ma długość do 10 cm. Jesienią liście przebarwiają na bardzo piękny żółty kolor lub na brązowożółto.

Roślina o kwiatach obupłciowych, bardzo oryginalnych, chociaż mało widocznych wśród liści. Są one w kształcie bardzo podobne do tulipanów, są pojedyncze i składają się z 3 zielonkawych, odstających działek kielicha i z 6 żółtawozielonych, wyprostowanych płatków, na wierzchołkach odgiętych na zewnątrz, z pomarańczowoceglastymi plamami w pobliżu nasady, tworzącymi wokół kwiatu szeroką wstęgę. Pręciki ma liczne, z długimi nitkami i wydłużonymi pylnikami. Słupki również liczne. Owocostany szyszkowate, długości 6-8 cm, długo utrzymują się na gałązkach - w zimie lub wiosną rozpadają się na wąskie, brązowawe skrzydłaki.

Tulipanowiec był jednym z pierwszych drzew północnoamerykańskich, które zostały przywiezione do Europy (XVII w.). Ze względu na oryginalne liście i kwiaty bardzo szybko się rozpowszechnił w parkach Europy. W Polsce również jest spotykany w wielu starych parkach, często w postaci okazałych drzew o wysokich, gładkich pniach lub nisko rozgałęzionych przy ziemi. Starsze drzewa są wytrzymałe na niskie temperatury, ale młode siewki są wrażliwe na mróz. Tulipanowce wymagają żyznych, świeżych, dostatecznie wilgotnych gleb i słonecznych stanowisk. Rozmnażają się z nasion (pełnych nasion jest na ogół niewiele). Tulipanowiec jest drzewem do dużych parków miejskich, sadzić go należy pojedynczo w miejscach szczególnie eksponowanych, przy uczęszczanych głównych drogach parkowych oraz nad stawami Najpiękniej wyglądają drzewa posadzone na dużych trawnikach z nisko ugałęzioną, szeroką koroną. Jest to jedno z najciekawszych i najoryginalniejszych drzew uprawianych w naszych parkach.